

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 004154 19 Uvp
Banjaluka, 12.05.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Z. K. i Z. K. iz T., koje zastupa punomoćnik M. Š. advokat iz N. (u daljem tekstu: tužioc), protiv akta broj 21.05/473-40/18 od 30.11.2018. godine, tužene Uprave ... B., u predmetu eksproprijacije preostalih nepokretnosti, odlučujući o zahtjevu tužilaca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 004154 18 U od 28.02.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.05.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog akta tužene, kojim je odbijena je žalba tužilaca izjavljena protiv zaključka Područne jedinice G. broj 21.17/473-96/17 od 25.01.2018. godine. Tim prvostepenim zaključkom odbačen je zahtjev tužilaca za eksproprijaciju preostalih nepokretnosti.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupila tužena kada je ostavila na snazi zaključak prvostepenog organa od 25.01.2018. godine, jer je isti pravilno zaključio da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi za odlučivanje o zahtjevu tužilaca za eksproprijaciju preostalog dijela nepokretnosti, a koji zahtjev je podnesen dana 01.09.2017. godine u vezi sa postupcima eksproprijacije pravosnažno okončanim rješenjima Područne jedinice G. broj 17-473-79/07 od 19.10.2009. godine i broj 21.17/473-16/16 od 27.01.2016. godine. Sud je podržao utvrđenja organa da su od tužilaca za potrebe JP R. i T. G. a.d. G. rješenjem od 19.10.2009. godine potpuno eksproprijisane njihove dvije nepokretnosti k.č. br.654/1 i k.č. br. 595 k.o. R. P., dok je odbijen kao neosnovan njihov zahtjev za eksproprijaciju preostalih nepokretnosti u k.o. G. Takođe je sud podržao utvrđenje organa da je od tužilaca u drugom navratu, u korist R. S., rješenjem od 27.01.2016. godine nepotpuno eksproprijisana još jedna nepokretnost k.č. br. 172 k.o. G., u okviru kog postupka tužioc, iako su uredno poučeni od strane službenog lica na raspravi održanoj 27.01.2016. godine, nisu do donošenja rješenja postavili zahtjev za eksproprijaciju preostalog dijela nepokretnosti, a što je neophodan uslov da se o istom odlučuje shodno odredbi člana 11. stav 1. do 3. Zakona o eksproprijaciji („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 112/06, 37/07, 110/08 i 79/15 - u daljem tekstu: Zakon o eksproprijaciji). Konačno, sud je podržao i utvrđenja organa da su tužioc u sudskom postupku, na raspravi održanoj kod Osnovnog suda u Trebinju dana 24.02.2016. godine, postigli sudsku nagodbu vezanu za isplatu naknade za potpuno eksproprijisane nepokretnosti k.č. br. 654/1 i 595 k.o. R. P., kojom prilikom je od njih neposredno kupljena još jedna nepokretnost k.č. br. 1458 k.o. G., ali da ta okolnost

sama po sebi nikako ne može biti osnov za podnošenja zahtjeva za primjenu člana 11. Zakona o eksproprijaciji, kojim su se tužioci obratili prvostepenom organu dana 01.09.2017. godine, dakle nakon što su pravosnažno okončana oba pomenuta postupka eksproprijacije.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužioci osporavaju njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari. U zahtjevu iznose da pobijana presuda ne sadrži valjane i na zakonu zasnovane razloge za odbijanje tužbe, jer podržava odluke tužene i prvostepenog organa koje po mišljenju suda čine pravno jedinstvo. Ističu da pobijana presuda „nalazi“ da u ovom slučaju ne postoje uslovi za primjenu odredbe člana 11. Zakona o eksproprijaciji, a da se pri tome uopšte nisu utvrđivali uslovi koji su vezani za novonastale okolnosti. Tužioci podsjećaju da su nove okolnosti dokazali zapisnikom Osnovnog suda u Trebinju sa sudskom nagodbom od 24.02.2016. godine, prema kojoj se korisnik eksproprijacije obavezaao isplatiti naknadu za k.č. br. 654/1, 595 i 1458, koje parcele je faktički zauzeo i ušao u njihov posjed bez prethodno provedenog upravnog postupka. Ističu da ta okolnost da nije sproveden postupak za utvrđivanje uslova za primjenu odredbe člana 11. Zakona o eksproprijaciji, potvrđuje osnovanost zahtjeva za vanredno preispitivanje, što će svakako utvrditi Vrhovni sud Republike Srpske. Predlažu da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi ili da se ista ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje nižestepenom sudu.

Tužena je dostavila odgovor na zahtjev u kojem navodi da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog rješenja.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 30.11.2018. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužioci nisu doveli u sumnju navodima zahtjeva.

Ispravno organi i nižestepeni sud tumače odredbu člana 11. Zakona o eksproprijaciji koja propisuje da se zahtjev za eksproprijaciju preostalog dijela nepokretnosti podnosi do donošenja prvostepenog rješenja o eksproprijaciji, pod uslovom da je vlasnik od strane službenog lica propisno upozoren o ovom pravu, kao što je to slučaj sa tužiocima u oba pravosnažno okončana postupka eksproprijacije.

Tačan je navod organa i suda da je u prvom provedenom postupku potpune eksproprijacije koji je okončan rješenjem Područne jedinice G. broj 17-473-79/07 od 19.10.2009. godine, predmetni zahtjev tužilaca za primjenu člana 11. Zakona o eksproprijaciji odbijen, dok u drugom provedenom postupku nepotpune eksproprijacije, koji je okončan rješenjem Područne jedinice G. broj 21.17/473-16/16 od 27.01.2016. godine tužioci takav zahtjev nisu ni postavili, iako su na raspravi održanoj 27.01.2016. godine od strane službenog lica poučeni da isti mogu podnijeti.

Okolnost na kojoj tužioci insistiraju kao novoj, a koja se svodi na to da su dana 24.02.2016. godine kod Osnovnog suda u Trebinju sa korisnikom eksproprijacije postigli sudsku nagodbu o isplati naknade za k.č. br. 654/1 i 595 k.o. R. P. (koje parcele su ekspropisane prvostepenim rješenjem broj 17-473-79/07 od 19.10.2009. godine), te što su tog dana, u okviru

sudske nagodbe, korisniku eksproprijacije dobrovoljno prodali još jednu parcelu k.č. br. 1458 k.o. G., nikako ne može biti osnov za podnošenje zahtjeva za eksproprijaciju preostalog dijela njihovih nepokretnosti u smislu odredbe člana 11. Zakona o eksproprijaciji, a koji zahtjev je podnesen dana 01.09.2017. godine, kako su to valjano zaključili organi uprave, a podržao nižestepeni sud.

Shodno prednjem neosnovan je navod tužilaca da su im sve tri pomenute nepokretnosti „faktički zauzete bez prethodno provedenog upravnog postupka“, jer iz spisa proizilazi da su k.č. br. 654/1 i 595 k.o. R. P. eksproprijisane od njih prvostepenim rješenjem Područne jedinice G. od 19.10.2009. godine, dok je k.č. br. 1458 k.o. G. korisnik eksproprijacije dodatno kupio od tužilaca u okviru pomenute sudske nagodbe zaključene kod Osnovnog suda u Trebinju dana 24.02.2016. godine.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakornitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužilaca za njeno vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša